

In de schoenen van..... Kim Cleijn

Wie past deze schoen?

Mijn naam is Kim Cleijn, 43 jaar oud, ik woon samen met mijn partner en twee zonen. In mijn vrije tijd zing ik in een pop-rock bandje en probeer ik weer wat meer op mijn gitaar te spelen. Ondertussen werk ik al 10 jaar als schooldirecteur en ben ik alweer 6 jaar directeur van Kindcentrum De Kwartiermaker.

Wat zei je dat je later altijd wilde worden?

Ik heb als kind nooit echt een duidelijk beeld gehad van wat ik later wilde worden. Volgens mij stond archeoloog hoog op mijn lijstje. Als kind had ik nooit kunnen voorspellen dat ik nu in het onderwijs zou werken. In havo 5 heb ik nog even getwijfeld of ik creatieve therapie of de kunstacademie wilde gaan studeren, maar bij de gedachte om helemaal alleen te werken in een atelier werd ik al helemaal ongelukkig. Mensen om me heen en samen zoeken naar oplossingen is een belangrijk onderdeel van het werk wat ik later wilde doen. Toen ik de havo had afgerond, moest ik nog bedenken wat ik daarna wilde gaan studeren. In juli, net voordat de scholen begonnen, heb ik een keuze gemaakt.

Hoe verliep jouw loopbaan?

Na het behalen van mijn havodiploma bedacht ik: 'Als ik dan toch iets moet kiezen, dan kies ik wel de Pabo'. Mijn vader werkte zelf in het onderwijs, dus dit is ons met de paplepel ingegoten. In mijn tijd werd er op de Pabo veel tijd besteed aan het ontwikkelen van een vouw-leerlijn of het leren kalligrafieren. Dit waren voor mij onderdelen waarvan ik dacht: 'dit ga ik later nooit meer gebruiken'. Wel kwam ik erachter dat ik onderwijskunde enorm interessant vond. Hier leerden we over onder andere groepsdynamiek en kinderpsychologie. Al met al was het leuk op de Pabo, maar ik had mijn roeping nog niet gevonden.

Ik ben drie jaar op een school gaan werken voor asielzoekers. Ik vond het heel mooi en dankbaar dat ik daar les mocht geven. Door wat deze kinderen hebben meegemaakt, werd ik gedwongen om echt te kijken naar de oorzaak achter het gedrag. Na deze drie jaar heb ik nog de vervolgopleiding Algemene Sociale Wetenschappen gevolgd aan de Universiteit Utrecht. Hier mocht ik interdisciplinair met vraagstukken aan de slag gingen we echt dieper in op het contact tussen mensen. Na nog wat jaren in de bovenbouw, ben ik gaan werken als schooldirecteur.

Kindcentrum De Kwartiermaker is een school met een duidelijke visie op gepersonaliseerd leren. Gepersonaliseerd leren betekent dat ieder kind op eigen niveau, eigen tempo en eigen leerstijl zich mag ontwikkelen. Het onderwijs op De Kwartiermaker wordt op een uitdagende manier vormgegeven. Ze werken met de kernconcepten en verbinden o.a. daardoor verschillende onderwerpen met elkaar. Op deze manier zorgen ze ervoor dat het onderwijs betekenisvol is voor de kinderen.

Het uiteindelijke doel van De Kwartiermaker is dat de kinderen die het kindcentrum verlaten, uitgroeien tot verantwoordelijke, kritische mensen die over lef beschikken en geleerd hebben dat iedereen een bijdrage in de wereld kan leveren om deze wat mooier te kleuren.

Zou je jezelf omschrijven als een ondernemend type?

Nou, wel steeds meer denk ik. Niet in de zin van dat ik hele grote netwerken heb, maar als ik ergens in geloof, dan ga ik er ook met de volle 100% voor. Ik trek op zo'n moment alles uit de kast om mijn doelen voor elkaar te krijgen.

Als je een dier zou zijn wat voor dier zou je dan zijn?

O, ja, deze had ik al verwacht, maar niet meer over nagedacht. Ik denk dat ik een paard zou zijn. Ik werk altijd hard en hou er ook van om hard te werken. Vanaf april ben ik door omstandigheden een lange tijd uit de running geweest. Nu ik langzaam weer aan het werk ga, merk ik hoe erg ik mijn werk heb gemist. Waar ik vroeger dacht dat de Pabo niks voor mij zou zijn, kan ik nu met volle overtuiging zeggen: 'Wat ik heb mijn werk gemist!'. Een paard leeft in het wild ook vaak met soortgenoten. Zoals ik eerder al aangaf, vind ik het heerlijk om met andere mensen samen te werken en de punten waar we voor staan te verwezenlijken. Ik ben trouw naar mijn team en de mensen om mij heen. Je kan veel met mij bereiken en ik zet met de volle energie een stapje extra voor mijn team. Maar als je mijn vertrouwen verspeelt, dan sta ik op mijn strepen.

Een paard kan ook een echte kartrekker zijn. Ik heb geleerd dat steeds meer te zijn en ik doe dit nu steeds meer en hier geniet ik ook echt van. Uitdagingen ga ik niet uit de weg en ik spring met volle energie over de hindernissen heen.

Als leerlingen 8 jaar op De Kwartiermaker hebben gezeten, wat wil je dan dat zij hebben geleerd?

Ik wil leerlingen meegeven dat zij zelf iets voor de maatschappij kunnen betekenen en in een ander daglicht kunnen zien. Leerlingen moet zich bewust worden van hun eigen verantwoordelijkheid en handelen. De leerlingen ontwikkelen een kritisch blik op zichzelf en op anderen.

Wij zien nu al dat leerlingen met deze eigenschappen doorstromen naar het voortgezet onderwijs. Hier vragen zij aan hun docent Frans waarom zij rijtjes met woordjes moeten lezen. Zij vragen aan de leerkracht waarom dit betekenisvol is voor hen en kijken dus kritisch naar het onderwijs wat hen wordt aangeboden. De uitdaging die er nu nog ligt, is hoe je er dus voor zorgt dat er een goede doorlopende lijn tussen de basisschool en de middelbare school is.

Als je echt gelijke kansen wil creëren, is het belangrijk dat leerlingen geen slachtoffer worden van maatschappij, maar dat zij zich ook zeker geen slachtoffer voelen. Leerlingen moeten eigenaarschap voelen en ervaren dat zij zelf de sleutel naar de toekomst in handen hebben. Natuurlijk zit het leven vol hobbels, maar hoe ga je met deze hobbels om. Raak je gefrustreerd of kijk je naar de hobbel en denk je: 'dit werkt niet voor mij, hoe kan ik ervoor zorgen dat het toch werkt?'.

Met welke ontwikkelingen zijn jullie nu bezig bij De Kwartiermaker?

We zijn begin dit jaar begonnen met de methodiek Bodymap. We kijken naar de motorische ontwikkeling van de leerling als dreumes en peuter en kijken wat hier het effect van is in de latere ontwikkeling van de leerling. Hier zijn we ons nu theoretisch verder in aan het verdiepen. Daarnaast willen we ook verder leren binnen de domeinen bewegen en gezondheid. Wij doen al heel veel aan buiten en bewegend leren, maar zoeken hier nog een theoretische verdieping in en iemand die met ons meekijkt met wat wij al doen. Daarnaast zouden we nog meer verbinding willen maken met de wijk. De moestuin wordt nu bijvoorbeeld verzorgd door een vrijwilliger uit de wijk die samen met de kinderen zorg draagt voor deze tuin. Dat zijn voorbeelden die wij nog veel verder uit zouden willen bouwen.

Wat zou je later willen worden?

Voor nu vind ik wat ik nu doe helemaal leuk. Wel zou ik nog wat meer voor de maatschappij willen betekenen, dat je echt iets kan veranderen. Ik wil dan wel de verbinding met de werkvloer blijven houden. Een rol als bestuurder of in de politiek is voor mij te ver weg van de praktijk. Door dichtbij te blijven, kan je in zeer korte lijnen zien wat het resultaat is van je acties.

Een belangrijk onderwerp waar ik mij voor in wil zetten is 'gelijke kansen voor iedereen'. Zelf zou ik soms meer tools willen hebben om hier echt mee aan de slag te kunnen en iets voor mijn leerlingen te kunnen veranderen. Maar hoe ik dit later vorm wil geven, weet ik zelf nog niet. Naast mijn werk in het onderwijs, wil ik ook met mijn band blijven optreden.

Een andere interesse van mij zijn programma's waar verschillende groepen bij elkaar gebracht worden. Denk hierbij aan jongeren en ouderen die samen nadenken over maatschappelijke problemen en opnieuw verbinding met elkaar maken. Het lijkt mij super mooi om op deze manier de verschillende groepen in de maatschappij opnieuw met elkaar op reis te laten gaan en ze echt met elkaar te laten verbinden. Ze laten ontdekken welke kennis, normen en waarden je elkaar nog kunt meegeven. Dat lijkt me geweldig.

Interview door Stef van den Broek voor Ondernemend Onderwijs 'sH, december 2020

